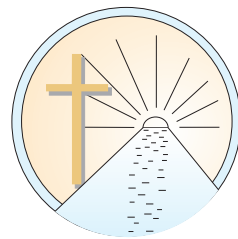

SIONS

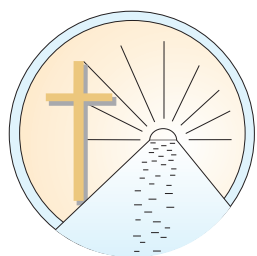
Missionstidning

Nr 8/2022

“Låt inte godhet och sanning lämna dig. Bind dem runt din hals, skriv dem på ditt hjärtas tavla, så finner du nåd och gott förstånd i Guds och människors ögon. Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd.” (Ordsp. 3:3--5)

SIONS Missionstidning

Nr 8/ 2022

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Maria Sundquist
Ida Snellman
Kristian Gäddnäs
Magnus Enlund
Eva Hagnäs
Linnea Grankulla

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Pärm	Prästvigning i Albanien
Synen om det Nya Jerusalem	4
Sanning och sken	6
Trofast förvaltning av Guds gåvor	8
Kallelsetider	10
Barnsida: De åtta saligheterna	12
Ungdomsflik: Föräldrar, fäder och barn i Guds rikes tjänst	14
Rättfärdighetens skott	16
Mötesminnen	18
Den eviga sommaren	21
Annonser, prenumerationer	22

BIBELORDET

Slutet på allting är nära. Var därför kloka och nyktra så att ni kan be. Framför allt ska ni visa uthållig kärlek till varandra, för kärleken överskyler många synder. Var gästfria mot varandra utan att klaga. Tjåna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd. Om någon talar ska han tala i enlighet med Guds ord. Om någon tjänar ska han tjåna med den kraft som Gud ger, så att Gud i allt blir årad genom Jesus Kristus. Hans åran och makten i evigheters evighet. Amen.
1 Petr. 4:7—11

HELGDAGAR

Nionde söndagen efter pingst, Matt. 7:15-23, *Sanning och sken.*
Tionde söndagen efter pingst, Luk. 16:1-9, *Trofast förvaltning av Guds gåvor*
Elfte söndagen efter pingst, Luk. 19:41-48, *Kallelsetider*
Tolfta söndagen efter pingst, Luk. 18:9-14, *Sjåvprövning*
Trettonde söndagen efter pingst, Mark. 7:31-37, *Jesus vår helare*

AUGSBURGSKA BEKÅNNELSEN

Art. 19

Om syndens orsak

Om orsaken till synden låra de, att ehuruvål Gud skapar och uppehåller naturen, ligger likvål orsaken till synden i de ondas, d. v. s. djåvlarnas och de ogudaktigas vilja, vilken då Gud undandrager sitt bistånd, vånder sig bort från Gud, såsom Kristus säger i Joh. 8:44 När han talar lögn, då talar han av sitt eget.

Synen om det Nya Jerusalem

Staden hade en stor och hög mur med tolv portar, och vid portarna fanns tolv änglar. Där var också namn inskrivna: namnen på Israels barns tolv stammar. I öster fanns tre portar, i norr tre portar, i söder tre portar och i väster tre portar. Stadsmuren hade tolv grundstenar, och på dem stod de tolv namnen på Lammets tolv apostlar. Något tempel såg jag inte i staden, för Herren Gud den Allsmäktige och Lammet är dess tempel. (Upp. 21:11–14, 22)

Synen som Johannes såg fick han då han satt fångslad på Patmos för att ha predikat Guds ord. Kristus visar sig för honom och låter honom se dolda hemligheter och öppnar draperiet som täcker framtida händelser. Efter synen om krig, nöd och framtida motgångar får han också se när den första världen är över och en ny himmel och en ny jord är skapad. I den nyskapade världen får församlingens liv sin uppfyllelse.

Ängeln säger till Johannes: "Kom, jag ska visa dig bruden, Lammets hustru" och visar honom det nya Jerusalem som kommer ner från himlen (Upp. 21:9–10). Bruden beskrivs som en stad med murar, vakter, grundstenar och Guds härlighet som belyser staden. Det finns inget tempel i staden, vilket förvånar Johannes, sedan förstår han att Lammet är självt templet i staden. Beskrivningen av staden

återspeglar den miljö som Johannes skrev om i sitt brev. Städerna i Mindre Asien hade skyddande vallgravar, murarna vilade på en stark grund och gatorna var belagda med stenar. Städerna hade en eller flera tempel tillägnade åt de hedniska gudarna i regionen. Vakterna bevakade stadens säkerhet och släppte förbipasserande in och ut genom portarna. Fokuset i Johannes syn var inte på stadens skönhet utan på församlingarnas inre enhet.

Församlingens enhet

Johannes leds genom synen att undervisa församlingarna om den obrutna enheten i Kristi kyrka. I beskrivningen syns den grundläggande konflikten som rådde mellan församlingarna som bestod av judar och icke-judiska kristna. De två grupperna beskrivs med hjälp av två metaforer: portar och grundstenar. Dessa båda är likvärdiga. Namnen på Israels folkstam var inskrivna på de tolv portarna till det nya Jerusalem, och namnen på de tolv apostlarna skrevs på stadens grundstenar. På så sätt avstängs inte Guds forntida Israel från den himmelska synen utan den får stå sida vid sida med Lammets kyrka. Den får en hedersplats eftersom stammarnas namn är inskrivna på portarna. Bilden förskjuter inte heller den kyrka som Lammet grundade som består av både hedningar och judar. Läsaren förstår att båda har sitt beskydd under Guds vingar.

Budskapet i denna syn är tydlig. Inför Gud är dessa två ett, eftersom båda har blivit utvalda, grundade och kallade av Gud. Ingen av dem kan skryta mot den andra. Det avgörande är att båda är representerade i staden och har del i Guds frälsning i Lammet Kristus.

Budskapet om det nya Jerusalem för kristna idag

Idag är Kristi kyrka på jorden en och gemensam. Den består av människor ifrån alla folkstammar på jorden. Den vill troget leva efter Guds ord, som den Helige Ande har gett genom Kristi apostlar. Alla kristna är en del av den byggnad, det nya Jerusalem, vars byggare är Gud, inte människor. Det nya Jerusalem är inte byggt av mänskliga händer och mänsklig visdom, för som texten säger, den "kom ned från himlen". Det betyder att Gud är dess byggare och upprätthållare. Vi kan kanske även se en modell för nedsänkningen från himlen i det hur Gud har gett sitt ord och hur han utför sitt arbete i församlingen. Kristus sade i sitt avskedstal att han tog emot sitt ord från Fadern i himlen och delade ut det åt apostlarna. Ordet har kommit ner från himlen och apostlarna fick i uppdrag att förkunna det för världen (Joh 17:18–). Även dopet och nattvarden har sitt ursprung i himlen, eftersom Kristus instiftade dem och de vilar på Kristi ords löfte.

Vad vill det här säga åt oss idag? Du, läsaren, kan redan här på jorden vara en del av det nya Jerusalem. Vi alla kan vara dess invånare

redan nu utifrån löftena, eftersom du har blivit helgad i Kristi evangelium. Gud har gett dig löftena och tron på det heliga evangeliet. Ordet från himlen och Herrens sakrament har gjort dig helt färdig att bli medborgare i det himmelska Jerusalem. Det är också en gåva att du är en medlem av Kristi rike tillsammans med alla troende genom alla generationer. Du är inte ensam!

Låt oss vara vaksamma i apostlarnas fotspår

Herrens apostlar sågs i synen som grunden till det nya Jerusalem. Detta förpliktar kristna i alla åldrar att stå på Skrifternas grund i apostlarnas undervisning och liv. Den apostoliska grunden är den enda grund som kan finnas, för endast där finns Kristus som den bästa hörnstenen. Såsom levande och vaksamma kristna för vi fram Kristi underbara evangelium för helande av nationer

(Upp. 22:2). På samma sätt får vi lägga bort allt orätt som erbjuds oss i världen, vare sig det är andligt eller världsligt. Vi håller oss endast till det som Herren en gång för alla har gett och sagt genom sina apostlar. När vi lever och lär så här får vi också bygga Kristi kyrka tillsammans med apostlarna. Den apostoliska kyrkan böjer sig inte under trycket från världens vindar och läror, utan förkunnar även under förföljelse det evangelium som Kristus har sänt ner från himlen. Genom Paulus uppmanar vår Herre oss alla: "Vaka, stå fasta i tron, var modiga och starka." (1 Kor. 16:13).

*"Vaka,
stå fasta i tron,
var modiga
och starka."*

Gud välsigne din resa!
Vesa Pöyhtäri

Sanning och sken

Matt 7:15-20

”Akta er för de falska profeterna, som kommer till er klädda som får men i sitt inre är rovlystna vargar”.

När Jesus talade dessa ord riktar han sig i första hand till sina lärjungar, just *de* måste akta sig. Lärjungarna får inte tro att om de vänder världen ryggen så kan de slå sig till ro och förbli på den smala vägen. Jesus varnar lärjungarna eftersom det kommer att uppstå falska profeter bland dem. Kampen mot falska profeter är inte något nytt förekommande i Nya testamentet. I Gamla testamentet varnas det ofta för dem, och följderna av falska profeter blir en ständig fara för hela Israels existens.

I Hesekiel 34 utropar Herren ett ve över Israels herdar som bara tagit hand om sig själva i stället för att ta hand om hjorden. I stället för att ta hand om hjorden ser man till att ha mat och kläder själva. I stället för att förbinda de sårade och föra de vilsna tillbaka härskar man med grymhet över hjorden så att den skingras.

I Jesu avskedstal (i Matt 24) frågar lärjungarna vad tecknet är på Jesu återkomst och tidsålderns slut. Jesus svarar: *”Se till att ingen bedrar er”*, Ty många falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra

stora tecken och under för att om möjligt bedra även de utvalda.

Jesus riktar sig också till oss i dag när han i evangelietexten säger att det kommer att finnas falska profeter, och de är ”klädda som får”. De ger sig ut för att vara kristna, men invärtes är de rovlystna vargar. De kan vara svåra att känna igen, och därför gäller det att vara noga på sin vakt mot dem. De utnyttjar församlingen, och frågar inte efter om den slits sönder. Falska profeter kan påstå sig tala Guds ord, men i verkligheten är det ett förvrängt Guds ord, halvsanningar eller människoord. Det var inte enbart på Jesu tid som dessa falska profeter trängde sig in bland lärjungarna. Med sorg kan man se hur falska profeter också i dag tränger sig in bland kristna.

För dessa ”profeter” är det inte längre viktigt och avgörande vad Guds ord säger. I stället är det människornas åsikter eller tidsandan som blir avgörande vad som är den rätta och sanna läran. I stället för att låta Gud vara Herre i sitt Ord, gör man sig själv till herre över Ordet. Det som Bibeln framställer som synd bejakas och välsignas, och man predikar lag på ett sådant sätt att vi blir kallade moralister. Därför blir också förkunnelsen ett kravlöst evangelium där man försöker vara alla till lags. Centrala kristna frågor låter

man människorna själv avgöra, utan att ta reda på vad som är Bibelns och bekännelsens lära i ämnet. Därför blir det också en förvirring bland kristna. Paulus varnar Galaterna när de så snabbt avföll från evangeliet. Några skapade förvirring bland dem och ville förvränga Kristi evangelium. Men Paulus upprepar två gånger och säger: *”om det än vore vi själva eller en ängel från himlen som predikade evangelium för er i strid med vad vi har predikat, så skall han vara under förbannelse”.*

Men i evangelietexten säger Jesus: *”på deras frukt skall ni känna igen dem”*. Paulus uppmanar oss att vandra i Anden, så kommer vi inte att göra vad köttet begär, *”Köttets gärningar är uppenbara, de är otukt, orenhet, lösaktighet, avgudadyrkan, gräl, splittring, villoläror”* osv, till skillnad från Andens frukt som är *”kärlek, glädje, frid”* osv (Gal 5:16-23)

Den enda sanna Profeten är ingen annan än Jesus Kristus. Hos honom är både lära och liv ett. Han är den gode herden som inte vill skingra och splittra sin hjord. I stället uppsöker han sina får och tar hand om dem. Han ska också själv föra sina får på bete och låta dem vila sig. Skulle något får gå vilse eller bli sårat, så skall han själv förbinda dem och föra dem tillbaka, och de svaga ska han stärka (Hes 34:11-16). Jesus säger att *”Tjuven kommer för att stjäla, slakta och döda”*, men Jesus kom för att du och jag ska ha liv. I honom har vi liv eftersom han gett sitt liv. Men Jesus är inte enbart Profet, han är också Överstepräst, som en gång för alla gick in i det allra heligaste. Jesus gjorde det inte med kalvars och bockars blod, men med sitt eget blod, och vann en evig återlösning (Heb 9:11ff). Därför vill jag uppmana dig och oss alla att vi i fast förtröstan vandrar med den sanna Profeten, och lyssnar till honom. Han har återlöst och frälst dig och alla dem som väntar på honom.

Kjell Östman

Hålla sig till

Första Moseboken 2:24

”Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru; och de skall bli ett kött.”

Genast då Gud har skapat Eva åt Adam, så ger Han tydliga föreskrifter hur Adam skall förhålla sig till den kvinna han nu fått. Äktenskapet blir instiftat av Gud, som ett heligt förbund mellan man och kvinna. Och Herren befäller Adam att hålla sig till sin hustru.

Vad betyder det att hålla sig till? Det innebär nog mer än att du bara bor under samma tak som din äkta hälft. Det betyder att du skall hålla dig till den man/den kvinna du fått med hela dig. Med ditt sinne. Med dina ögon. Med din kropp. Och med ditt hjärta.

Veckans utmaning:

Fundera närmare på din egen överlåtelse i äktenskapet. Hur är det med ditt sinne, dina tankar, dina ögon och ditt hjärta? Håller du dig till din egen hustru? Till din egen man?

Vi ber:

Gode Fader tack för att jag fått en livskamrat att älska och ta hand om. Hjälp mig att troget hålla mig till honom/henne. I allt jag gör, ser, tänker och känner. Tack för att du Herre hör min bön. I Jesu namn Amen.

Trofast förvaltning av Guds gåvor

Matt. 25:14 - 30

I Matteus 24 - 25 undervisar Jesus sina lärjungar om sin återkomst och om tidens slut. Liknelsen om talenterna, eller punden, ingår som en del i denna sammanhängande undervisning. I den här liknelsen berättar Jesus om en man som skulle resa bort. Vi förstår att mannen var förmögen eftersom han hade tjänare. Han kallade sina tjänare till sig och bad att de skulle ta hand om hans egendom under tiden. Mannen anförtrodde hela sin förmögenhet till dessa tjänare. Vem är mannen i liknelsen, vad betyder talenterna och vilken är den egendom som tjänarna skulle förvalta? De som har uttolkat denna liknelse av Jesus, har kommit med olika förslag till tolkning. En slutsats man i varje fall kan dra är att Jesus i denna liknelse talar om sig själv, han är mannen som skulle resa bort. När Jesus återvände till sin Far i himlen lämnade han hela sin egendom till sin församling här nere på jorden. Jag tror att egendomen, som Jesus talar om, ytterst avser evangeliet, det glada budskapet, om vilket Jesus befallt i

Mark. 16:15: *"Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat"*. Hur förhåller det sig då med talenterna? Vad manne avses med dessa? Många menar att talenterna bör förstås som de nådegåvor som givits oss kristna, gåvor som Anden ger till församlingens uppbyggelse. Som han ger åt var och en som Han själv vill (1 Kor. 12). Talenterna kan säkert förstås som sådana. Samtidigt tänker jag att talenterna inte bara är de förmågor och färdigheter som Anden ger, utan talenterna kan också representera de förhållanden som Gud har gett mig i livet, alla de omständigheter och situationer som Han leder mig in i. Prövningar och svårigheter eller goda tider och välstånd, alla dessa är möjligheter som Gud har anförtrott mig personligen, möjligheter till att utföra Hans vilja. I liknelsen omnämns tre tjänare, åt vilka anförtroddes olika summor pengar eller talenter. Den ena fick fem, den andra tre och den tredje en talent. Mänskligt sett kan det verka märkligt, rent av orättvist att inte alla fick lika mycket.

Är Gud orättvis då Han delar ut sina gåvor? Nej, det handlar inte om det. I texten läste vi att åt var och en gavs efter hans förmåga. Eftersom Gud har skapat mig och känner mig ger Han mig de talenter som Han ser för gott och som Han vill att jag skall sköta om. De är skraddarsydda just för mig. Därför bör jag inte heller jämföra de talenter Gud gett mig med de talenter som Han gett någon annan. Jag skall inte avundas de gåvor som Gud gett min broder eller syster och tänka att någon annans gåva är bättre än min. Ytterst handlar det inte om hur mycket eller lite, i eget eller någon annans tycke, jag har fått att förvalta – fem, tre eller ett pund.

Ytterst handlar det inte heller om vad jag har fått att förvalta. Ytterst handlar det om huruvida jag trofast förvaltar det Gud har anförtrott just mig, om det sen är mera eller mindre, om det är stort eller ringa i människors ögon.

I det här sammanhanget är det också bra att komma ihåg Jesu ord i Lukas 12: *"Var och en åt vilken mycket är givet, av honom skall mycket varda utkrävt och den som har blivit betrodd med mycket, av honom skall man fordra dess mer"*. Ju större gåvor, ju mera att förvalta, desto större är ansvaret. Men Gud ger mig inte sådana talenter som jag inte har förmåga att förvalta. Gud kräver inte det omöjliga. Gud kräver inget sådant av mig som Han inte själv först skulle ha givit. När Gud ber mig göra något eller kallar mig till någon uppgift så rustar Han mig och ger allt det jag behöver för att ta mig an uppgiften. Aposteln Paulus skriver att vi får vandra i förut beredda gärningar. Gud har berett allting färdigt och Hans vilja är, att jag skall förvalta de pund som har blivit mig anförtrodda. Jag skall inte göra som den tredje tjänaren i liknelsen, som grävde ner sitt pund i marken och hade därför inget

*"Gån ut i hela världen
och prediken evangelium
för allt skapat"*

att visa fram av det som hade blivit anförtrott honom. Mästaren var väldigt missnöjd med honom och kallade honom ond och lat. Detta kan verka hårt och orättvist. Tjänaren gav ju trots allt tillbaka det han hade fått, eller hur? Poängen var emellertid att tjänaren inte hade använt talenter som han hade fått. Frågan till mig lyder: Vad gör jag med de talenter som Gud har gett mig? Gräver jag ner dem i marken, kan hända för att jag är missnöjd med det som blivit mig anförtrott eller för att jag, av orsak eller annan, tex. pga. människofruktan,

inte vill sätta talenterna i omlopp. Orsaken kan också vara den, att jag prioriterar andra saker högre i livet, jag väljer att leva själviskt framom att tjäna mina medmänniskor med de gåvor som Gud har givit mig. Orsakerna kan vara många, men slutresultatet förblir det samma. Punden ger ingen avkastning. Det goda som Gud hade tänkt uteblir. Om jag däremot väljer att ta vara på talenterna, sätta dem i omlopp, göra något med möjligheterna och den nåd Gud har gett mig, så kommer jag att få se hur talenterna ökar. Det goda som Gud hade tänkt kommer att ske, mina medmänniskor och mig själv till välsignelse, och Hans namn till lov, pris och ära. Därför, må jag göra som de trogna tjänarna i liknelsen. Då kommer jag en gång att få höra dessa fantastiska ord från min Herres mun, han som jag har tjänat hela mitt liv: Bra, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje!"

Guds frid,
Juha Åkerlund

Kallelsetider

Text: Luk. 19: 41 – 48

När Jesus kom närmare och såg staden, brast han i gråt över den och sade: ” Tänk om du i dag hade förstått, också du, vad som ger dig verklig frid. Men nu är det fördolt för dina ögon. Ty det skall komma dagar över dig, när dina fiender kastar upp en belägringsvall runt dig och omringar och ansätter dig från alla håll. De skall slå dig och dina barn i dig till marken och skall inte lämna kvar i dig sten på sten, därför att du inte förstod den tid då Herren besökte dig.”

När vi läser i Bibeln om Israels historia, kan vi konstatera att Gud hade bestämt vissa tider när Gud på ett speciellt sätt kallade sitt egendomsfolk att vända om från sina vilovägar och lyssna till honom samt efterfölja Herren deras Gud. Gud kallade profeter i olika tider till att predika för folket att om de inte omvänder sig, så skall straffdomen komma från Herren. Det kunde ske så att ett fiendefolk angrep Israel och inledde krig mot dem. När de då bad och ropade till Herren, ingrep Gud och gav dem seger över fienden. Avfallet kunde bli så stort att folket inte mer kunde räddas, utan de blev bortförda i fångenskap som det skedde först för Nordriket i Israel och sedan för Sydriket Juda. Gud hade länge på förhand låtit profetera för dem hur det skulle gå, men deras hjärtan var hårda och obotfärdiga så till sist måste det hårda straffet komma. Judarna blev bortförda till Babylon. Han gav ändå en viss tid, 70 år, efter den tiden skulle de få återvända och bygga upp sitt land på nytt.

*Sök Herren medan han låter sig finnas,
åkalla honom medan han är nära.*

Profeterna som tog emot Herrens ord för att förmedla det till folket måste själv uppleva även känslomässigt den förskräckliga tiden som de profeterade om. Det står att Jesus brast i gråt över staden och det straff som skulle komma över invånarna i Jerusalem när fienden angriper, ansätter och dödar folket utan förskoning. Jesus hade på ett annat ställe sagt att de som bor i staden skall lämna den, och de som är ute på landet får inte gå in i staden. När det sedan år 70 skedde som vi kan läsa om i historien om Jerusalems jämmerliga förstöring, kunde de kristna som kom ihåg Jesu profetia, fly bort från staden före den jämna-des med marken.

Jesus måste uppleva en stor smärta över att Guds eget folk övergiver honom som är Herrarnas Herre och Konungarnas Konung. De flesta av de andliga ledarna, översteprästerna, fariséerna, sadducéerna och de skriftlärdade övergav, smädade och överlämnade Jesus till att korsfästas. Paulus skriver i 1. Kor.2: 8: *Denna vishet har ingen av den här världens härskare känt – om de hade känt den, skulle de inte ha korsfäst härlighetens Herre.*

Gud kallar folk och länder till omvändelse från sina egna onda vägar till honom som skapat både himmel och jord. Han kallar också varje enskild människa till bättring och tro. Han har sänt sin käre Son till försoning för hela världens synder. I Hebréerbrevets tredje kapitel vers 15 står det: I dag om ni hör Herrens röst, så förhärda inte era hjärtan. Guds ord och Jesu blod är de enda läkemedel som kan ge frälsning och försoning för en syndare som ångrar sig och bekänner sin synd. Förlåtelsen förkunnas för denne i Guds församling.

I Jesaja 55: 6 – 7 läser vi: *Sök Herren medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära. Den ogudaktige må överge sin väg, den orättfärdige sina tankar och vända om till Herren, så skall han förbarma sig över honom och till vår Gud, ty han skall ge mycket förlåtelse.*

De förskräckliga krig, våld och övergrepp som härjar i vår värld också idag, är följderna av att onskans makter har fått så stor makt över människornas hjärtan. Gud kan använda också det onda i sin tjänst. Guds vilja är att alla människor skall bli frälsta och komma till kunskap om sanningen. Herren vill kalla alla kristna till att be för vår värld, vårt folk och land, för våra ledare, både världsliga och andliga så att de skulle lyssna till och efterfölja Guds ord som han låtit nedskriva i Bibeln. Vi får be att Gud skall sända väckelse och tider av vederkvickelse från Herren över våra folk och länder.

En bön:

Jesus, Guds Son.

Du grät över Jerusalem med kärlek och tungt hjärta.

Du såg att staden gick mot dom och förstörelse.

Hjälp oss att ge akt på din kallelse så att vi inte förlorar vår plats i ditt rike.

Låt oss se Guds helighet och storhet i dina kraftfulla gärningar.

Dig vare ära i evighet.

Guds nåd och frid
vare med er alla!

Kurt Enlund

De åtta saligheterna

En morgon vaknade Jona av att någon gick utanför deras hus. Han hörde massor av fötter som trampade förbi. ”Vad är det som händer?” undrade han och steg upp och kikade ut. Där såg han många som gick åt samma håll, ut ur staden Kafarnaum. Han steg upp och tittade efter var alla i hans familj fanns. Mamma höll på att grädda bröd över en eld utanför deras hus. Pappa var också där och samlade ihop saker. Var de också på väg någonstans?

-Jona, vad bra att du har vaknat, sa mamma när hon såg honom. Gå och väck dina syskon, vi ska gå och lyssna på Jesus från Nasaret idag. Vi kommer att vara borta hela dagen.

Aha, det var därför alla människor gick iväg. Jona hade sett Jesus några gånger. Han var ofta omringad av människor som lyssnade på honom. Idag skulle alltså hela deras familj gå och lyssna. Spännande, tyckte Jona, och gick snabbt och väckte sina syskon.

Snart var hela familjen på väg och kom fram till en bergssluttning utanför Kafarnaum. Där

hade människorna satt sig ner och han hörde att Jesus redan höll på att prata. Pappa och mamma bredde ut en mantel och satte sig ner i gräset med de små, men Jona sökte efter en plats där han kunde se bättre. Han hittade en sten, klättrade upp på den och började lyssna. Jesus höll på att undervisa:

1
Lyckliga är de som förstår att de behöver Gud, för de ska få vara Guds eget folk.

Så är det, tänkte Jona. Jag, mamma, pappa och alla människor behöver Gud. Det är ju Gud som har skapat hela jorden och allt som vi ser. Det är han som är med oss varje dag och som vi ber till. Han hörde Jesus fortsätta:

2
Lyckliga är de som sörjer, för de ska bli tröstade.

Man kan väl inte vara lycklig om man är ledsen? tänkte Jona. Men så kom han ihåg en gång hur hans lillasyster Sara hade stött sig på benet så att det blödde. Hon hade gråtit och sett jätteledsen ut, men sen hade mamma

hållit henne i famnen och tröstat henne. Då var hon inte ledsen mer utan satt och njöt av att bli kramad i mammas famn. Det är skönt att bli tröstad, tänkte Jona och förstod lite av vad Jesus menade.

3
Lyckliga är de som är ödmjuka, för hela världen tillhör dem.

Jona hörde någon förklara vad det betydde: ”Ni ska inte söka efter makt eller försöka bestämma över andra människor. Det som ni vill att andra ska göra för er ska ni också göra för dem.”

4
Lyckliga är de som hungrar och törstar efter att göra Guds vilja, för de ska bli mättade.

Jona kände hur det kurrade i magen. De hade ännu inte ätit sin matsäck och han började faktiskt bli ganska hungrig. Han tittade mot mamma och pappa, de satt ännu och lyssnade. Ingen matpaus ännu. Men vad betyder det att man är hungrig efter att göra Guds vilja? Kanske att man jätte-jättemycket försöker göra det som man vet att Gud vill att man ska göra? Jona såg Jesu vänner, lärjungarna. De satt också och lyssnade på vad Jesus berättade. De är säkert hungriga efter att göra som Gud vill, tänkte Jona.

5
Lyckliga är de som visar medlidande med andra, för de ska få medlidande från Gud.

Det här förstod Jona. Medlidande är när man bryr sig om andra och visar att man tycker om dem. Det borde alla människor göra, tyckte han.

6
Lyckliga är de som har rena hjärtan, för de ska få se Gud.

Jona tittade sig oroligt omkring, var det bara de med ett helt rent hjärta som skulle få se Gud? Hur skulle det bli det med honom då? Han visste att han ibland gjorde saker som Gud inte tyckte om, bråkade med sina syskon eller vägrade att lyda sina föräldrar. Men så kom han ihåg vad hans pappa hade berättat. När Gud förlåter oss så blir våra hjärtan rena. Då är jag förlåten och har ett rent hjärta, tänkte han lättad.

7
Lyckliga är de som skapar frid, för de ska kallas Guds barn.

Jag tycker det låter tryggt att få kallas Guds barn, tyckte Jona. Och han kände frid i sitt hjärta, när han satt och lyssnade till Jesus, som fortsatte:

8
Lyckliga är de som blir förföljda för att de gör Guds vilja, dem tillhör himmelriket.

Usch, svårt att vara lycklig om någon bråkar med en för att man vill följa Gud! Men Jona hoppades att han alltid skulle våga säga det som är sant och våga berätta vem han tror på. De här 8 punkterna som Jesus förklarade kallas ”De åtta saligheterna”. Salig betyder samma sak som lycklig, välsignad. Vi som är Guds barn är de lyckligaste, mest välsignade människorna på jorden.

Eva Hagnäs

Föräldrar, fäder och barn i Guds rikes tjänst

Ni barn, lyd era föräldrar i Herren, för det är rätt och riktigt. Hedra din far och din mor – detta är det första budet som har med sig ett löfte – så att det går dig väl och du får leva länge på jorden. Och ni fäder, reta inte upp era barn, utan fostra och förmana dem i Herren. (Ef. 6:1-4)

“Hedra din far och din mor” tillhör också ett av de buden som är svåra att följa, eller kanske rentav omöjliga om man inser vad det handlar om. Hur ska vi som barn vara i relationen till föräldrarna? Hur ska föräldrarna vara i relationen till barnen? Vad har Gud för kallelse till oss båda?

Föräldrar, andliga fäder och kristna uppfostrare

Jag har själv bara varit barn till det kroppsliga, så jag kan inte av erfarenhet skriva hur det är att vara förälder i den meningen, men jag kan ge Guds Ord till er föräldrar: “reta inte upp era barn, utan fostra och förmana dem i Herren. Barnens första anknytningspunkt är sina

föräldrar. Av sina erfarenheter av sin far, så bildas också den första bilden av den himmelske Fadern. Det är därför en oerhört stor uppgift att vara far. Är man för sträng, för slapp eller kärlekslös så kan det hända att barnet får en felaktig bild av Gud. Föräldrarna har en viktig uppgift att ge barnet en tillräcklig möjlighet att lära känna Bibelns Gud redan från unga år i hemmet.

Efesierbrevets uppmaning till fäderna tror jag också speciellt väl kan rikta sig till de andliga fäderna: dvs. predikanter och präster, och alla som har till uppgift att fostra i tron de Guds barn som hör till deras kallelse.

I min uppgift som ungdomsarbetsledare stöter jag också på Guds barn i ungdomsåren som jag får undervisa. Under mitt första år som ungdomsarbetsledare har jag sett en del av mig själv som undervisare och exempel. Jag har insett att jag är bristfällig, men jag har också sett att Gud varit med mig i min uppgift. Under mitt första år har jag fått glädja

mig över många fina Guds barn. Det är viktigt att inte gräva ner sig i sina brister, utan att se på Jesus och visa fram honom till barnen och ungdomarna. Vi får inte bara stanna i det att straffa oss själva med lagens stränghet, utan vi får låta det glada budskapet i Jesu offerdöd lysa fram och täcka över alla våra missgärningar, överträdelser och synder. Nåden räcker också till för de synder som vi begått i “föräldrarollen”.

När det gäller vår kallelse som kristna föräldrar, andliga fäder och kristna uppfostrare är det otroligt viktigt att lyssna till Guds ord, till dess råd och uppmaningar som hjälper att stå fast i uppgiften. En annan viktig sak är att se till de människor vi har omkring oss. Bemöter vi våra barn enligt Guds vilja och ser till deras bästa? Pratar vi med dem, stöder och hjälper vi dem i deras kallelse som barn? Vet de om föräldrarnas förväntningar på dem? Visar vi dem sann kristen kärlek?

Vi får alla be till Gud om att han skulle ge alla föräldrar kraft att stå fast i sin kallelse.

Barnen som har ett himmelskt och ett jordiskt hem

När det gäller barnets relation till sin förälder/andliga fäder ser vi hur budordet tränger in och avslöjar. Också här bryter vi dagligen. Hur är det med tacksamheten till exempel? Kommer vi barn ihåg att tacka för allt våra föräldrar gör för oss? Tackar vi för Guds ord? Respekterar och håller vi dem alltid såsom Guds tjänare som fått i uppgift att uppfostra

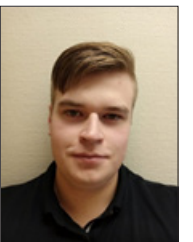
oss? Håller vi oss för högre än dem? Hjälper vi dem i vardagen?

Vi har alla misslyckats också inför det fjärde budordets spegel. Vi har inte klarat av att vara barn såsom Gud vill. Men Gud säger i sitt ord: “Låt barnen komma till mig och hindra dem inte, för himmelriket tillhör sådana som de.” Vi får vara tacksamma till våra föräldrar att de inte hindrar oss från att lära känna Jesus och hans kärlek. Vi får vara tacksamma att de låtit döpa oss och undervisat oss i den kristna tron. Vi får vara tacksam till de andliga fäderna (predikanter, präster och kristna uppfostrare) som har hjälpt oss att rikta blicken på Jesus.

Det kan också vara så att man inte fått växa upp i ett kristet hem, men senare har Gud kallat, visat sin nåd och gripit tag i oss och vänt oss till den kärleksfulle Fadern. Det är också ett stort glädjeämne när det får ske.

Vi får alla vara tacksamma till vår himmelske Fader som sänt sin Son för vår skull, för att vi skulle få bli omfamnade av honom en gång i det himmelska hemmet. Till dess får vi tjäna och omfamna varandra med glädje i våra jordiska hem. Vi får be till Gud om hans kraft och ledning i vår kallelse som förälder, kristen uppfostrare, andlig fader och barn.

Kevin Nyfelt

Rättfärdighetens skott

Det är svårt att inte bli hänförd av naturen denna tid på året, när allting växer, är grönt och färgsprakande. Vårt land i ljuvlig färgning, diktar även psalmdiktaren Väinö Havas.

Det vanliga och det naturliga är att allt som har liv växer och utvecklas. Att växa innebär att bli större, utbreda sig, tillta, spira, frodas, slå rot, gro... Även inför skapelsens skönhet, så handlar vår kristna glädje främst om det rotskott som fick växa fram av Davids rot. Ett *Rättfärdigt skott* Jer. 33:15. *Ett rotskott ur torr mark.* Jes. 53:2. Det är i Honom *vi lever, rör oss och är till.* Apg. 17:28 Vi tror på och följer en uppståndelse och levande Frälsare.

När det gäller vår rättfärdiggörelse, så finns det däremot inget växande. Det finns inga grader i den enligt de lutherska lärofäderna. Inget mer eller mindre rättfärdiggjord. Inget utvecklande. Antingen är vi rättfärdiggjorda eller så är vi det inte. Saken är liksom digital, antingen 1 eller 0.

Med vår helgelse är det annorlunda. Här finns det "grader" och potential att växa och utvecklas. Vi både kan och ska växa i helgelse. Aposteln skriver "så att ni kan leva värdigt Herren

och på allt sätt behaga honom med alla slags goda gärningar när ni bär frukt och växer till i kunskapen om Gud." Kol. 1:10 "Och vidare när ni fått lära er av oss hur ni skall leva för att behaga Gud – och det är ju så ni lever – vill vi i Herrens Jesu namn vädja till er och mana er att göra ännu mer." 1 Tess. 4:1. Paulus skriver också om sig själv att han inte anser sig själv vara fullkomlig, men, skriver han; "jag gör allt för att gripa det." Fil. 3:12

Vår erfarenhet i livet visar att det kan vara stor skillnad mellan kristna. Någon har kommit långt i tro, kärlek och självutgivelse, medan någon annan ligger efter på många sätt. Gemensamt för alla troende är dock två saker. För det första att vi var och en har en helighet och rättfärdighet, som ingen människa kan se, men som Gud ser. En helighet som är fullkomlig och utan fläck eller skrynkla. Kristi rättfärdighet. Den äger alla troende, oavsett grad av helgelse.

För det andra är alla troende likadana i det, att vi aldrig här i tiden uppnår fullkomlig helighet i våra liv. "Om vi säger att vi är utan synd bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss." 1 Joh. 1:8

Det kristna livet är på samma gång en gränslös trygghet i, en orubblig förtröstan på Kristi försoning och å andra sidan en ständig kamp för helgelse. Vi kan beskriva det som en daglig omvändelse. Ordet gör varje dag samma sak med oss. Det visar mig på mina fel, väcker min ånger och driver mig att på nytt gå till det kors som allena öppnar porten in i förlåtelsens rike. Känlorna och upplevelserna växlar. Frälsningsvissheten pekar på något helt och hållet utanför oss, långt utöver vårt varande och görande.

Erfarenheten att leva som kristen kan vi samla i tre perspektiv. För det första som vi noterade att synden som alltid finns i oss får hållas tillbaka och hindras att bli verksynd. Vad vi bryter eller försummar får varje dag läggas under förlåtelsen.

För det andra fostras det fram en kristen karaktär. Allt det vi möter och sysslar med, vårt arbete och vår fritid, våra åsikter och vår kunskap, blir liksom alltmer sovrat och renat av en närmare kännedom om vår Herre och Frälsare.

För det tredje "tillväxer människan i nåden". Ju djupare man får blicka in i trons värld, desto mera häpnar man över dess outtömliga rikedom och desto viktigare blir Kristus. Ju mera man får förundra sig över hans trofasthet, desto fastare blir man själv i tron. Det brukar vara efter år av kristenliv och helgelse, som människan får den absolut orubbliga tron på uppståndelsen och den gränslösa tryggheten inför döden. På något sätt brukar detta märkas även för utomstående. Vi kommer alla att tänka på någon eller några av dessa personer, nu levande eller redan avsmnade och vältande en glädjeric uppståndelse. Möjligen är dessa människor kanske Guds bästa vittnen. De är liksom sammanvuxna med sin Herre. Så helt uppfyllda av Kristi nya uppståndelse-liv, att det liksom blivit en del av deras natur.

De utstrålar något av den härlighet som tillhör en kommande värld. Inför dem skulle vi möjligen våga säga de stora orden, vilka allt Guds verk i en människas liv syftar fram emot: en helgad människa. En gudsmänniska (övers Folkbibeln) har *blivit fullt färdig*, så färdig hon kan bli här i tiden. 2 Tim 3:17

Aposteln skriver "Jag räknar inte med att jag redan har nått det." Han vill liksom säga att han ännu inte har uppnått all helighet och talar som om det var en tävling. En sak gäller: att sträcka sig framåt. Visst, Paulus hade fallit, och vi faller, men Paulus hade fått nåden att stå upp från sina fall, inte gett upp, utan löpt vidare. Så får också vi göra, glömma vad vi utträttat och lämna det bakom oss – det som blev fel inneslutet i vår Frälsares försoning.

En löpare tänker inte på hur många varv han har gjort, utan på hur många han har kvar. Vi ska inte heller tänka på hur mycket dygd och helighet vi har uppnått, utan vad som fattas oss. Vad som skiljer det som ligger bakom oss och det som återstår att löpa är detsamma för oss och Paulus. Varje dag dog han, och varje dag fick han nytt mod. Han skyndade hela tiden i sitt lopp för att vinna priset. Han som ger det finns däruppe, där väntar det – för Paulus såväl som för dig och mig.

Vi ber: Helige Ande, gör mitt hjärta till en helgedom för det eviga livets ord. Håll tumultet från världens torg borta. Befall begäret att tiga. Skapa en helig tystnad i mitt hjärta, så att jag hör den Evige tala. Helige Ande, gör hjärtat till en boning för mitt livs Herre. Jag behöver inte bara att han besöker mig som gäst, utan att han också vilar i hjärtat och aldrig lämnar det. Helige Ande, gör hjärtat till en kammare för bönen. Låt mig tillbe Gud med ord och utan ord, dag som natt, så hans lov aldrig upphör och min helgelse når sin fullbordan. Amen.

Jörgen Ericsson

Mötesminnen

– Släpp inte tron på Jesus!

Vi bär alla på olika minnen. Speciellt fina och värdefulla är minnena av tider och stunder då Herren varit nära. ”Ditt ljuva minne, Jesus kär, min största fröjd i världen är” sjunger vi i en psalm. För att minnas samlas vi i Flynängens bönehus i Källby, en varm fredagsmorgon i juli. Jag har bestämt träff med Lasse Lassfolk, Kalle Nybacka och Erik Östman, bröder i Herren och svågrar sinsemellan. Lasses hustru Marianne är syster med Erik. Kalles hustru Christina, också född Östman och Eriks hustru Pirjo-Liisa är redan hemma hos Herren.

Erik, Kalle och Lasse, vänner sedan ungdomstiden.

Bönehuset visar sig vara pyntat för bröllop. Borden är dukade och även stolarna är klädda i vitt. Vi blir påmind om vilken fest som ännu väntar Jesu vänner, Lammets bröllofsfest i himlen. Samtidigt påminns vi om hur tron på Jesus ännu går vidare från släkte till släkte. Det är en stor nåd. Allt är av nåd inflikar Kalle.

Kalle och Lasse är båda födda 1939, medan Erik föddes 1941. Kalle och Erik är födda i Källby, medan Lasse är född i Esse. Lasse var endast en månad gammal då hans far ryckte ut i vinterkriget. Kalle berättar också om hur även hans far endast en kort stund fick se sin nyfödde son innan det bar av till fronten.

Ungdomarna i Esse och Källby umgicks flitigt med varandra, så man känner varandra ända från ungdomstiden. De unga samlades på lördagskvällarna, ofta i hemmen men någon gång också i bönehuset i Punsar. På den tiden hade man i Källby sammankomster främst i

hemmen. Ibland samlades man också i Källby bönehus, det gula bönehuset uppe i byn.

Vår diskussion lämnar vid femtiotalet och den ljuvliga ungdomstiden. Lasse berättar om en händelse som påverkade de unga starkt. Vid ett nyårsmöte fick fem flickor nåd till bättring. Det var något som upplivade hela nejden. Kalle berättar hur det ibland hände sig att någon av ungdomarna under cykelfärden kunde stämma upp en Sions sång. Och snart så sjöng alla med. Erik berättar hur man ibland också gick till bönehuset i Ytteresse. Fram och tillbaka blev det cirka 12 km.

Nu lät Gud sin välsignelse vila över nejden. Kriget var förbi och det fanns framtidstro. Det första sommarmötet i Källby efter kriget hölls redan i slutet av 40-talet. Mötena hölls därefter årligen i augusti månad vid Samlingshuset i Källby.

Man minns glädjen över att få ställa till sommarmöte. Med förväntan och glädje såg man

fram emot sommarmötet, som var sommarens höjdpunkt. ”Vi var ju unga på de tiden.” Diskussionen kommer in på det praktiska arbetet med att ordna stormöte. Erik berättar hur det endast fanns ett arbetspass. Men det passet började med förberedelser redan dagen innan och slutade med efterstädningen på måndagen. Men visst hann man också lyssna till Guds ord. Det var ingen servering under talen. Serveringen var enkel. De första åren var det smörgåsar. Senare på 60-talet kom köttsoipan.

Man har många minnen från sommarmötena, från Källbymötet men också från andra stormöten, både nära och fjärran. Lasse berättar om ett möte med en medelålders man. Han var i 10-årsåldern då. Mannen hade ett angeläget budskap: ”*Oberoende av hurudant ert liv blir, så skall ni inte släppa tron på Jesus.*” Stämningen på Källbymötena var varm. Gästpredikanterna var ofta finskspråkiga och flera från Rovaniemi. Kalle minns Janne Haapala som körde postbuss.

Traditionen med sensommarmöten i Källby startade i början av 1930-talet. Mötena hölls i Källby Samlingshus ända tills Flynängens bönehus byggdes.

Även andra predikanter namn nämns: Janne Marttiini, Eino Miettunen, Eemeli Salmi, Olavi Pöyhtäri, Ville Kaikkonen, Yrjö Pesämaa, Arne Filppa. Senare på 50-talet kom också predikanter från norra Sverige. Tolkar behövdes också. Man var mån om att kalla finskspråkiga predikanter och mötena var alltid tvåspråkiga. Lasse minns Valborg Nyberg, senare Eklund som ofta var kallad att tolka. Hon tolkade till båda språken.

De flesta mötesgäster kom med buss. Från nejden kom flera bussar och en del mötesgäster kom också med tåget, som stannade i byn. Stämningen på mötet var hjärtligt minns Kalle. Esseborna kom med buss inflika Erik. Lasse berättar om hur predikanten kunde pausa predikan när något resesällskap måste lämna mötet tidigare. Ja sommarmötet med allt vad det innefattade fostrade verkligen för livet. Ofta fick också någon som inte levt i tro, nåden att få börja följa Jesus. Erik berättar hur också hans fru fick nåd till bättring på ett Källbymöte.

Samtal på himlavägen, Ville Kaikkonen och Ivar Lampa

Stormöte i Källby, Pelle Sundqvist kokar.

Många goda minnen kommer ännu fram. Det första talet på söndagen var ofta speciellt. Söndagen inleddes alltid med psalm 505 "O du min tröst och salighet". Ja mötena har verkligen varit till välsignelse, Herren är nådig och trofast konstaterar Kalle. Man var hungrig efter att höra Guds ord säger Erik. Mötena och mötesresorna skapade kontakter för livet avslutar Lasse.

Tiden går och vår diskussion har pågått snart en och en halv timme. Ute är det redan över 30 grader varmt, men i det luftkonditionerade bönehuset är det svalt. Hjärtat är varmt. Vi får avsluta vår fredagsträff med bön och genom att gemensamt nerkalla Herrens Välsignelse. Att få börja sitt liv i Jesu famn, mitt i församlingen är en stor nåd. Och nåden den fostrar och bär. Herren Jesus är inte enbart ett ljuvligt minne. Han lever och vill genom tron bo i ditt och mitt hjärta. Släpp inte tron på Jesus, för endast den bär ända hem till himlen.

"Se så går det hem på nåden, tills vi står i himmelen."

Kristian Gäddnäs

Den eviga sommaren

Nu i sommartider, har många bekantat sig med kända sommarpsalmen "Den blomstertid nu kommer". Semestrarna har börjat eller kommer att börja och naturen är i full blomning. Många av oss har sommaren som sin favoritårstid. Det är varmt och vintern är sedan länge förbi. I vårt land har vi fyra årstider, varav sommaren är den varmaste och för många den mest efterlängta. Det är då de vuxna får ta steget ut och njuta av semestern och skolbarnen av sommarlov. Här vill jag hänvisa till några satser i den ovan nämnda sommarpsalmen; "Nu nalkas ljuvlig sommar, då gräs och gröda gror".

Vi läser från Höga visan kapitel 2 verserna 11 - 12: "Se vintern är över, regntiden är slut och förbi. Blommorna visar sig på marken, sångens tid har kommit och turturduvans röst hörs i vårt land" Man kan se den blomstrande naturen som en hyllning till Guds skapelse. Guds vackra natur är i full blomning just nu.

Jag tycker man kan förlikna årstiderna med olika skeden i människans liv. Vissa egenskaper bara väntar på att få komma till sin rätt. Det våras. Det är som blommor som är i knopp, men ännu inte blommar. Gud ger ibland försmak av något som skall komma, som uppmuntrar en att gå vidare, hopp och tro om att Guds löften en gång kommer att bli uppfyllda. Våren utmynnar därmed i en sommarhögtid. Man brukar också tala om

"ålderns höst", då det så småningom börjar bli dags att lämna detta jordeliv.

Årstiderna kan även förliknas med Guds rike. Nu när vi ser naturen blomstra, ger detta en försmak av himlen. Där får vi njuta av en evig sommar, som inte slutar i en höstårstid. Nej, där i himlen kommer inget skapat mera att vissna.

Den vackra naturen är också ett tecken på Guds nåd. Vi får förvalta Guds skapelse, det är en nåd att få gå i naturen och se på all prakt. Men vi behöver också ta hand om naturen. På samma sätt är det med våra sjäsliv. Den bästa näringen vi kan ge våra själar är att låta Guds nådesol lysa över våra liv. Att låta ordet få ta plats i våra hjärtan. Guds ord är den bästa näringen för våra själar.

Till slut i denna betraktelse vill jag läsa från Jesaja 40:26: "Lyft blicken mot himlen och se. Vem har skapat allt detta? Det är han som för härskaran däruppe i räknade skaror. Med sin stora makt och sin väldiga kraft nämner han dem alla vid namn, ingen enda uteblir." Min vän, också i ditt liv vill Gud att allt det fina han har skapat, skall få slå ut i full blom. Vi får låta Gud ta plats i våra hjärtan i alla livets högtider och vi får till sist ärva en evig sommar, där värmen för alltid blir kvar, där själen får ro och vila från jordelivets alla prövningar.

Magnus Enlund

SOMMARMÖTE I KÅLLBY 12-14.8.2022

Tvåspråkigt sommarmöte hålls om Gud så vill vid Flynängens bönehus i Kållby 12-14.8.2022.

Mötet börjar fredag kl.18.00.

Mötet radieras via 98,0 MHz och sänds också via internet på www.lff.fi.

Angående logi kontakta: Markus Sundqvist tel. +358 505 167 433 eller Sara Sundqvist tel. +358 505 384 819

Närmare program och mötesinformation kommer att finnas på www.lff.fi.

Vi ber om Guds välsignelse över vår samvaro och hälsar alla mötesgäster hjärtligt välkomna!

Kållby fridsförening r.f.

FREBES HÖSTMÖTE 15.-16.10.2022

Fridsföreningen i Södra Finlands ordnar höstmöte vid Suomen Raamattuopisto 15. - 16.10.2022.

Adressen är Helsingforsvägen 10, 02700 Grankulla.

Mötet inleds på lördag 15.10 kl 13.

Välkommen!

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 410 kr, gåvoprenumeration 295 kr
Norge 400 kr, gåvoprenumeration 290 kr
Övriga 40 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info

Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda

Tel. +46 9 2261041.

hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borraveien 17
9517 Alta

Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info +358 6 788 8800

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturering

Antero Heikkilä

antero.heikkila@multi.fi

Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen.

Kontaktperson för taltidningen:

Vesa Pöyhtäri

Tel. 044-2175410

vesa.poyhtari@lff.fi

*Bosunds nya bönehus.
Pingsmötet 2022*

